

Pieni valikoima romppu-sarjakuvia

myös sarjakuviansa tekemistä videopätkien avulla ja kertoo muista piirtämisestä ja kirjoittamisesta sarjoista. Mukana on muutamakin kuten Jyrki J. J. Kasvin sarjakuva-aiheinen internet-linkkikokielma ja Mikrokivikausi-aiheinen pikkupeli, jonka ääninäyttely on ehkä hirveintä, mitä olen koskaan kuullut. Tästäkin huolimatta kelpo paketti, etenkin hintaansa nähden.

Métal hurlantien Bilalit ja Manara (1996)

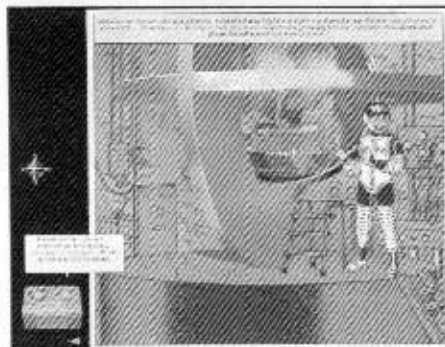
Métal Hurlant Productions julkaisi vuonna 1996 liudan sarjakuvia rompuilla Digital Comics -nimikkeen alla, ranskankielisinä. Käsittelyyn pääsivät Enki Bilalin Nikopol-trilogia ja Milo Manaran Gulliveriana. Vuonna 1998 myös Bilalin Le Somnell du Monstre (Hirviön uni) ilmestyi digitaalisessa muodossa yhteistyössä Sony Musicin kanssa.

Neljässä ensin mainitussa on itse sarjakuvan lisäksi Bilalin/Manaran suullinen henkilöhaahmojen ja sarjakuvan taustan lyhyt esittely. Bilalin kuvat nähdään alkuperäisen kokoisina, koska niitä ei ole tarvinnut rajata sivulle sopiviksi. Kuvien laatu on kuitenkin jokaissessa heikohko, eikä ole juurikaan syytä valita paperisen version sijasta laserlevyä.

Le Somnell du Monstren suhteen päätös on paljon vaikeampi: levyllä on valittu laadukas kokooma albumin yhteyteen sopivaa musiikkia artisteilta kuten Air, Brian Eno, Ekova ja kotoinen Värttinä. Sarjakuvallakin on Goran Vejvodan säveltämä musiikkitausta, joka on peräisin Bilalin ohjaamasta elokuvasta Tykho Moon. Rompulla on myös kahdeksanminuuttinen videopätkä albumin työstövaiheesta. Värien vähäisyys häiritsee tässäkin, mutta muuten kokonaisuus miellyttää.

Blake & Mortimer: Paholaisen loukku (WSOY, 1999)

Paholaisen loukku on kantensa mukaan interaktiivinen sarjakuva. Vuorovaikutus lukijan kanssa tarkoittaa tässä tapauksessa sitä, että tarinan etenemiseksi on klikkailtava ympäri ruutua. Lukija ei varsinaisesti ohjaa mitään yksittäistä hahmoa, vaan ikään kuin laittaa asiat toimimaan. Kuulostaa hämähäältä ja

Paholaisen loukku: Miloch juonittelee sähköisessä muodossakin yhtä katalasti, sitä se onkin. Loogisuus on monta kertaa kaukana ja turhautuminen lähellä.

Sarjakuvaa on yritetty piristää lisäämällä siihen kaikenlaista pientä animaatiota. Lisää piirustuksia ei ole tehty, vaan hahmot ja kapaleet liikkuvat sellaisenaan ympäri ruutua. Ratkaisu toimii joissain kohdin mutta näyttää välillä pahalta. 3D-animaatiota on jonkin verran, mutta se ei oikein sovi yhteen piirretyn kanssa. Myös musiikki ja ääniefektit ovat mukana, mikä on hienoa.

Rompun vahva puoli on Edgar P. Jacobsin alkuperäinen sarjakuva, jonka tarina jaksaa varmasti kiinnostaa monia – etenkin verrattuna muihin lämäntyyppisiin levyihin. Eikä Paholaisen loukku ensisijaisesti tietenkään sarjakuva-entusiasteille ole suunnattukaan. Yleisö löytyy muualta, ehkä noin 5-12 vuotiaista dinosauruksista ja keskiajasta kiinnostuneista pojista ja tytöistä. Toisaalta uskoisin paperisen, Aikakone-nimisenä Suomessa ilmestyneen sarjakuvan maistuvan heille vähintään yhtä hyvin.

Mikrokivikausi: Näin teet sarjakuvia (Helsinki Media, 1996)

Rompulle on koottu joka ainoa Wallun eli Harri Vaalion Mikrobittiin piirtämä Mikrokivikausi-sarjakuva, yli kymmenen vuoden ajalta. Wallu esittelee levyllä

The Complete Maus (Voyager, 1995)

The Complete Maus on vieläkin kokonaisuudessaan paras sarjakuv-ROMPPU, jonka olen nähnyt. Levy ilmestyi jo vuonna 1995, mutta ei jää yhtään uusimpien varjoon. Merkittävästä sarjakuvasta on tehty erinomainen cd-versio.

Rompun sisältö on houkutteleva. Art Spiegelman keräsi teoksiaan varten valtavasti taustamateriaalia ja sitä on mukana runsaasti. Kahden Maus-albumin lisäksi levyllä on Artin ja hänen isänsä välisiä keskusteluja, valokuvia ja luonnoksia. Ne on liitetty hyvin sarjakuvan yhteyteen ja niitä voi käydä läpi sitä lukiessaan. Spiegelman kertoo myös Mausin tekemisestä ja itsestään ja menneisyydestään sekä sarjakuvantekijänä että ihmisenä. Tekninen toteutus on miltei moitteeton ja navigointi kaiken yltäkylläisyydenkin keskellä helppoa. Käytössä on jopa sanahaku.

Sähkö-Mausia voi olla hankala löytää. Kustantamo on mennyt nurin, eikä maahantuojien varastoissakaan hiiriä enää ole. Ensimmäisenä kannattaakin ehkä suunnata kohti kirjastoa. ■

Ensimmäinen 3-sivuinen Maus-tarina, jonka Spiegelman teki Funny Animals -lehteen vuonna 1972.